

Nieuws uit de Hervormde Gemeente Elspeet

2022 | Week 21

Predikant: ds. M. van Kooten

Nunspeterweg 4

8075 AC Elspeet

Tel. 0577-491206

E-mail: m.vankooten@solcon.nl

Scriba: ouderling J. Fijan

Zichtweg 3

8075 CN Elspeet

Tel. 0577-491098

E-mail: scriba@hervormd-elspeet.nl

IBAN Coll. van Kerkrentmeesters Herv. Gem.:

NL29 RABO 0384 7680 75

IBAN Coll. van Diakenen Herv. Gem.:

NL61 RABO 0347 5000 99

Diensten

D.V.zondag 29 mei 2022

09.30 uur ds. M. van Kooten

15.00 uur ds. M. van Kooten

Collecten

1.Kerk

2.Instandhouding predikantsplaats

3.Diaconie (Oranjehof)

Van harte aanbevolen

Kinderoppas

Ageeth van Steeg-Rozendaal, Joanne van Kooten-van

Asselt en Thirza de Greef

Van de Diaconie

Financiële verantwoording Diaconie

Inkomsten 1e kwartaal 2022

Collecten Januari

Diaconie € 400.06, Fonds Christelijke doeleinden € 440.10, gehouden collecte op 9 januari voor de Boaz-Jachin school € 547.76.

Collecten februari

Diaconie € 477.38, Fonds Christelijke doeleinden € 427.65.

Collecten maart

Diaconie € 589.09, Fonds Christelijke doeleinden € 402.39, gehouden collecte op 13 maart voor Woord & Daad bestemming noodhulp in Oekraïne € 5828.42, gehouden collecte op 27 maart voor voedselhulp Nunspeet € 540.50.

Giften voor de Diaconie 1e kwartaal € 1583.-

Hartelijk dank voor uw gaven.

Linquenda (II)

Nadat we vorige week stilstonden bij de vraag: 'Hoe kan de toekomstverwachting van de Kerk een antwoord bieden op de huidige hedonistische cultuur?' gaan we dit keer verder met de volgende vraag die de studenten van Depositum Custodi me stelden: 'Hoe kan de toekomstverwachting van de Kerk ons in dit aardse leven troost geven?'

Bij seculiere begrafenissen en crematies wordt in de dienst voorafgaande vaak muziek gedraaid., Een greep uit de top tien van de meest populaire songs is het lied van Mieke Telkamp 'Waarheen, waarvoor?' Waarbij men de melodie van Amazing Grace heeft geannexieerd. Een leeg liedje. Een ander lied dat hoog scoort is van Claudia de Brey getiteld 'Mag ik dan bij jou schuilen'. Het gaat daarin bepaald niet om de

Schuilplaats des Allerhoogsten. Ook 'Tears in Heaven' van Eric Clapton is zeer populair. Dat schreef hij naar aanleiding van het sterven van een 4-jarig zoontje dat uit het raam van een hoog flatgebouw viel. Hoe tragisch de aanleiding van die popsong moge zijn, het biedt geen ware troost.

Bij christelijke rouwplechtigheden zijn populair 'Amazing Grace' van John Newton, 'Wat de toekomst brengen moge', 'De Heer'is mijn Herder', 'Abba Vader, U behoort ik toe' en 'Lichtstad met uw paarden poorten'. In veel gevallen komt het me voor dat deze vlag een lading dekt waar de vlag mee vloekt. Men leefde helemaal niet van en uit de wonderlijke genade; Men liet zich in het leven zich nooit door God leiden; De Heere werd helemaal niet als Herder gevolgd; nooit leerde men door de Heilige Geest 'Abba Vader' I zeggen. En wat de paarden poorten betreft lijkt het dat velen menen dat ze straks op een plaats zullen zijn waarvan gezongen wordt: 'Daar geen rouw meer en geen tranen, in het nieuw Jeruzalem' terwijl men er eeuwig buiten zal zijn. Het zal waar zijn dat dit voor de Kerk des Heeren werkelijkheid gaat worden. Maar er is meer. Ik denk aan die man die me na een van mijn eerste preken in Zuilichem zei nadat ik gesproken had over de heerlijkheid van de hemel: 'Je bent één ding vergeten te zeggen: Daar zal namelijk geen zonde meer zijn'. Daarover zwijgt Moesje Alt in haar oppervlakkige vertaling van het lied van de Zweed Frederick Arvid Blom (1867-1927). Blom zong namelijk over de wonderlijke liefde van Gods Zoon Die zijn zonde vergaf. Vanwege de vergeving der zonden gaat de hemelpoort open voor een arme zondaar. Moesje zong van moeite en verdriet maar Blom van de oorzaak daarvan, de zonde. Het kardinale verschil in de beide liederen is het wonder van zalig worden. Dat eeuwige wonder kende Blom. De Zweed Blom emigreerde in 1890 naar Amerika en werd officier bij het Leger des Heils te Chicago en voorganger van een gemeente. Hij raakte echter vijfentwintig jaar later aan de drank en kwam in de criminaliteit terecht. Hij kwam daardoor in de gevangenis en werd aldaar zondaar voor God en beleefde bevindelijk de vergeving der zonden. Hij schreef daarover dat hij ondanks de gesloten gevangenispoort zicht kreeg op de open hemelpoort. Dit bracht hem tot dit lied.

Ooit wees ik er op dat een nieuwe berijming nodig is. Daarop kreeg ik een mail van onze plaatsgenoot Peter Heijkamp die zich daaraan waagde. Hij maakte er dit van:

Glorieuze bron van goedheid
Rijk en machtig, diep en groot
Is de liefde en genade
Die in Jezus' harte woont

Refrein:

Open zijn de paarden poorten
Zodat ik kan binnengaan
Hij verlost mij van zonden
En geleidt mij op mijn paan

Wat een wonder van genade
Hij die mij mijn schuld vergeeft
Ik zal zingen van Zijn goedheid
Jezus is 't die in mij leeft

Eenmaal op de jongste morgen
Aan het eind van d'aardse baan
Zal ik dankzij Jezus liefde
Door de gouden poorten gaan

Ja, Hij heeft de poort geopend
Zodat ik kan binnengaan
Hij verlost mij van zonden
En bewaart mij op mijn paan

Duidelijk is hierbij dat ten hemel gaan niet zomaar 'hemelen' is zoals oppervlakkige Rooms Katholieken sterven noemen. Zalig worden vanwege het werk van Christus betoond aan een ellendige zondaar.

De hedonist heeft geen toekomst op langere termijn. Hij bedriegt zichzelf. Dat doet ook de 'christen' die leeft als de rijke jongeling. Het is niet verwonderlijk dat Bunyan in de christinnereis spreekt bij de vele gevaren die pelgrims lopen ook 'de betoverde grond' noemt. Zelfs de pegrim Standvastig krijgt aldaar met Zeepbel (een soort Izebel) te maken. Zij was een vrouw die lichaam, beurs en bed aanbood. Standvastig hield stand. Niet in eigen kracht maar door op de knieën te vallen en naar de Heere te roepen. De zeepbel verdween. Overigens is ook eer en aanzien als een zeepbel. Het lijkt aanlokkelijk maar een kleine aanraking en het is verdwenen. Erger nog, er wacht een eeuwige ontgoocheling.

We vinden de verwachting van de Kerk bijzonder verwoord in artikel 37 van de Nederlandse Geloofsbelijdenis waarbij de opsteller enerzijds spreekt over het grote gericht dat aanstaande is over de godelozen maar vooral ook de eeuwige zaligheid voor Gods volk. Guido de Bres –die zelf als martelaar stierf- beled hierbij: 'Daarom verwachten wij die dag met een groot verlangen om ten volle te genieten de beloften

Gods in Jezus Christus onze Heere'. Dat verlangen komen we in de Heidelberger Catechismus op zo'n wijze niet tegen. In Zondag 48 waar gesproken wordt over 'Uw Koninkrijk kome' geeft Ursinus als verklaring dat hier gevraagd wordt om de onderwerping aan God; De bewaring en vermeerdering van de Kerk; Verstoring van de heerschappij van de duivel en boze beaardslagingen tegen Gods woord. Niet staat er zoiets als 'Maranatha'. Wel staat er 'totdat de volkomenheid van Uw rijk kome waarin Gij alles zult zijn in allen'.

Zowel de Nederlandse Geloofsbelijdenis en de Heidelberger Catechismus spreken niet over een toekomstverwachting waarbij een gootscheepse bekering in Israel plaats zal vinden waarover toch duidelijk in de Heilige Schrift wordt gesproken. Evenmin over het duizendjarig rijk. Laten we deze zaken dan ook niet op de spits drijven. In ieder geval zal er toch niemand iets kunnen hebben tegen een bekering van Israel of een duizendjarig vreedrijk?

Over de eeuwige heerlijkheid worden wij niet breed geïnformeerd in de Bijbel. Paulus schrijft: "Hetgeen het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord en in het hart des mensen niet is opgeklimmen heeft God bereid degenen die Hem liefhebben (1 Kor.2:9). De beeld van straten van goud en paarden poorten waar in de Openbaring van gesproken wordt moeten we visionair zien. De Kerk heeft juist geleerd af te zien van het materiele. Eerder mogen we denken aan het herstel van de schepping daar toch ook de ganse schepping zucht. Calvijn merkt aangaande de schriftplaats in Romeinen 8:19 het volgende op: „Zullen dan de redelooze dieren, ja zelfs de levenloze schepselen, tot blokken en stenen toe, van hunne tegenwoordige ijdelheid bewust, staroogen naar de laatsten dag der opstanding, om met de kinderen Gods van de ijdelheid te worden vrijgemaakt en zullen wij, die met het licht des verstands begaafd, en boven dat verstand, door den Geest Gods verlicht zijn, onze harten, wanneer van ons wezen gehandeld wordt, niet opheffen boven de walm dezer aarde."

Dr.J.J.Buskes maakte op Texel een eenvoudige vrome man mee welke eenzaam in de duinen woonde en dagelijks genoot van het boek der natuur. Hij zei de dominee geen belang te hebben bij straten van goud maar wel bij een nieuwe schepping zoals dat in het paradijs ook het geval was. De wolf samen met het lam zonder vrees verscheurd te worden, zoals we in Jesaja 11 vertolkt zien.

Laten we toch vooral niet vergeten dat ook dit niet van het grootste belang is. Luther zei eens: 'Als Christus in de hemel niet is, hoef ik er niet te zijn. Wanneer Hij in

de hel zou zijn, zou ik daar willen zijn. Immers dan is de hel een hemel geworden'. Verstaan we dit?

Een vaak gestelde vraag is ook of er herkenning zal zijn in de hemel. In ieder geval zal men niemand met smart missen. De huwelijksband zal er niet meer zijn. De Kerk zal de engelen gelijk zijn. Wilhelmus à Brakel was ervan overtuigd dat bekenden elkaar in de hemel zullen herkennen (Redelijke Godsdienst, hoofdstuk 70). Hij baseerde dat op de ontmoeting van de discipelen met Mozes en Elia, op de berg der verheerlijking (Matth. 17: 1-8) en op Lukas 16 vers 9, waar de Heere Jezus zegt dat de armen hun weldoeners zullen kennen, als zij ze mogen ontvangen in de eeuwige tabernakelen. Er zal in de hemel een volmaakte gemeenschap met God zijn en met elkaar. Hoe zal dat kunnen als je elkaar niet (her)kent? Gods kinderen zullen op een heerlijke en volmaakte manier met elkaar omgaan, waarbij ze elkaar zullen vertellen over de wegen die de Heere met hen ging. Tot eer van de Drieënige God!

Ook zegt de Heere dat Zijn kinderen aan zullen zitten met Abraham, Izak en Jacob...

Toen een ambtsbroeder op zijn sterfbed lag vroeg een van de kinderen of ze hem straks in de hemel zouden zien. Hij gaf toen als antwoord: 'Of je mij zult zien is niet belangrijk maar dat je Hem zult zien'.

In tegenstelling tot Guido de Bres die naar wederkomst verlangde met groot verlangen is de praktijk vaak wat Jacobus Groenewegen zong: 'k Wist niet dat mijn tere ziel nog zoveel van 't aardse overhield'. Zo is helaas maar al te veel de stand van zaken. Vandaar dat de studenten een volgende (en laatste) vraag stelden ter beantwoording: Hoe kunnen wij als reformatische christenen een levende toekomstverwachting hebben? M.a.w. de boefening van de toekomstverwachting. Daarover de volgende keer (Slot volgt D.V.)

Bij de diensten

Komende zondag hopen we elkaar in beide diensten weer te mogen ontmoeten rondom het woord van God. 's Morgens willen we lezen Johannes 14. 's Middags hopen we de catechismusprediking te vervolgen. Zondag 45 is aan de orde van behandeling. Deze zondag handelt over het gebed en is door Hazeu op de wijze van Psalm 87 als volgt gedicht:

Waarom gebruikt de christen toch gebeden?

Omdat 't gebed is het voornaamste deel

Der dankbaarheid, 't welk God van ons geheel

Wil vorderen, naar Zijne mogendheden.

Dat God ook Zijn genaad' en Geest wil geven
Aan elk die Hem daarom met hartlijkheen,
Met zuchten en oprechte smeekgebeen
Wil vragen en voor danken al zijn leven.

Maar wat wordt tot zulk een gebed verkoren
Dat God Die 't van ons vordert zonder schijn
Kan aangenaam of welbehaaglijk zijn
En dat Hij wil genaderijk verhoren?

Vooreerst: dat Hij het eenigst Opperwezen
De ware God Die in Zijn woord Zich heeft
Verklaard, om 't geen Hij ons te bidden geeft
Aanroepen, zelfs met nedrigheid en vrezén.

Ten tweede dat wij onz' ellendigheden
En nood terecht herkennen naar de plicht
Opdat wij voor het heilig aangezicht
Zijns Majesteits met ootmoed mogen treden.

Ten derde: dat wij steeds vertrouwend leven
Dat ons gebed niettegenstaande wij
't onwaardig zijn, om Christus wille zij
Verhoord naar Zijn beloft' aan ons gegeven.

Wat heeft ons God bevolen Hem te vragen?
Om alle ziels en lijfsnooddruftigheen
't welk Christus heeft begrepen hier beneen
In het gebed 't welk Hij heeft voorgedragen.

O Vader, Gij oneindig Opperwezen
Die in het rijk der heemlen op Uw troon
Gezeten zijt en geeft Uw heilgeboon:
Uw naam word' steeds geheiligd en geprezen.

Uw koninkrijk koom' toch o Heer' der heren.
Uw wil geschied' gelijk in 't wereldrond.
Ook op deez' aard tot aan de jongste stond
Wijl Gij o God, blijft eindeloos regeren.

Geef heden ons het daaglijks brood ten leven
Vergeef de schuld, wij hebben steeds misdaan
Gelijk wij ook oprechtlijk daar naar staan
Om hen die ons zijn schuldig te vergeven

O Heer' wil ons in geen verzoeking leiden
Maar och! Verlost ons van der bozen kwaad.
Opdat Gij ons o Vader nooit verlaat;
Maar bij ons blijft geheel onafgescheiden.

Want U is 't Rijk der hemelen te samen
Het Koninkrijk omringd met majesteit;
De heerlijkheid, de kracht in eeuwigheid;
Dus zeggen wij o Heer' vertrouwend: Amen.

Ter overdenking

De beloften vliegen om de oren. Vliegt er dan geen één uw hart binnen? Kunt u geen van deze beloften gebruiken? Wilt u een belofte hebben, grijp hem dan aan en Gods zegen daarbij, en Christus in het hart van de belofte; want in de belofte treft u de Heere (Ralph Erskine 1685-1752)

de redactie